

Ah Papatya

– ADEM EFİLOĞLU · 04 Nisan 2015

Ah papatya;
Her yanı çiçekler bezedikçe
Teselliye koşan yağmurlarda boylandın
Sarı ve beyaz
Çocukluk düşleri kurduğumuz yapraklarında
Her defasında fallar açtık
Boyumuzu aşan cümlelerle
Seviyor
Sevmiyor diye...

Ah papatya;
Oysa dağların karları buz tuttukça
Seninle yaktık aşkı yaprak yaprak
Her mısranın satır aralarında
Toprak seninle renklendi
Rüzgâr taradı saçlarını her defasında
Yağmurlar yıkadı yüzünü

Ah papatya;
Sözcüklerin içine gizledikçe sevdayı
Darmadağın nağmeler çıktın karşımıza
Halini endam etmekte aşk nicedir
Yapraklarından düşen nağmelerinde
Bin bir rengin içerisinde bembeyaz
Soluksuz kalırken sevmeler
Sen gitmelere meylettin bazen
Sevmiyor diye...

Ah papatya;
Sen aşkın yalınayak izlerinde
Sadece yüreğini sun
Umut konacaktır yapraklarına
Unutma sevgi dilini
Kaybetmek yok asla aşkta
Acı bile olsa
Ve bil ki aşk o zaman aşk

Ah papatya;
Gönlünün pusulasını sabit kıl
Damağına bal sürecektir aşk
Ve gidişler diyorsun ya
Aşktan kim gidebilmiş söylesene
Yoluna fal açmak kaldıysa aşkın
Sonun hep seviyor çıksın ki
Yolunda dem alalım aşkın...

Âdem Efiloğlu

Not; Gözlerim bir uçuruma düştü, göremiyorum yarını...